

Krystyna Szymańska

Miasto współczesne : Ogólnopolskie Seminarium Młodych Pracowników Nauki

---

Przegląd Socjologiczny / Sociological Review 16/2, 163-164

1962

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wicz, mgr A. Turzański, mgr K. Doktor, dr J. Kulpińska, dr A. Sarapata, mgr H. Szostkiewicz, dr Z. Pietrański, dr S. Kowalewska i dr Z. Kowalewski, mgr F. Adamski) naświetlających z różnych stron usługi praktyczne, jakie socjolog może i powinien świadczyć na rzecz przedsiębiorstw. Rozwinięto również koncepcję umiejscowienia socjologa w przemyśle bądź jako socjologa zakładowego (większe zakłady), bądź jako uczestnika zespołu socjologicznego istniejącego przy instancji nadrzędnej wobec przedsiębiorstw danej branży (zjednoczenie, ministerstwo). W dyskusji nad referatami zabrali głos liczni na konferencji przedstawiciele przedsiębiorstw, m. in. Pafawagu, chrzanowskiej fabryki lokomotyw, Polskich Linii Oceanicznych, warszawskich przedsiębiorstw miejskich i in. Dyskutan-ci byli zgodni co do konieczności jak najszybszego pozyskania socjologów do współpracy z przedsiębiorstwami przy formowaniu diagnoz trawiących je problemów (słaba więź załogi, płynność kadr, niskie morale pracownicze i in.). W podsumowaniu dyskusji uchwalono postulaty zmierzające do wydatnego zwiększenia kadry socjologów zdolnych służyć pomocą przemysłowi, zorganizowania socjologicznych ośrodków konsultacyjnych oraz organizowania częstszych, regularnych zetknięć socjologów z przedsiębiorstwami.

Takie właśnie zetknięcie jako pierwsze z całej zamierzonej serii zorganizowała Komisja Socjologii Pracy 30 V 1962 na terenie Zakładów 22 Lipca w Warszawie. Dyskutowano na nim problematykę organizacji formalnej i nieformalnej, przy czym ludzie spośród personelu kierowniczego i aktywu społecznego wspomnianych zakładów dzielili się własnymi obserwacjami.

Komisja ma zamiar znacznie rozszerzyć swą działalność w 1963 roku, organizując konferencje problemowe, dotyczące np. stosunków pomiędzy przełożonymi a podwładnymi, więzi pracowników z zakładem itd. Przewidziane jest również kontynuowanie rozpoczętej już serii dyskusji nad rodzimymi publikacjami z zakresu socjologii przemysłu mającymi znaczenie popularyzatorskie.

M.

KONFERENCJA W SPRAWIE AUTOMATYZACJI

W dniach 7—10 maja br. odbyła się w Wiśle tradycyjna już VI Doroczna Konferencja Ekonomiki Przedsiębiorstwa, organizowana przez Katowicki Oddział Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego. Poświęcona ona była problemom automatyzacji. W konferencji wzięło udział ponad 600 osób — techników i ekonomistów, pracowników naukowych i działaczy gospodarczych. Wygłoszono 20 referatów, 42 osoby zabrały głos w dyskusji. Konferencja zajmowała się automatyzacją z wielu punktów widzenia. Obok zagadnień technicznych mówiono o ekonomicznej efektywności automatyzacji, o jej konsekwencjach fizjologicznych i społecznych. Referat pt. *Uwagi o społecznych problemach automatyzacji* wygłosiła dr J. Kulpińska z Uniwersytetu Łódzkiego. Społeczne zagadnienia automatyzacji znalazły również pewne odbicie w dyskusji.

MIASTO WSPÓŁCZESNE OGÓLNOPOLSKIE SEMINARIUM MŁODYCH PRACOWNIKÓW NAUKI

Okregowy Komitet Studencki Związku Młodzieży Socjalistycznej w Łodzi zorganizował w dniach 8—9 maja 1962 r. pierwsze ogólnopolskie seminarium przeznaczone dla pomocniczych pracowników naukowych. Tematem seminarium

było miasto współczesne. W seminarium wzięli udział pracownicy wyższych uczelni z Warszawy, Krakowa, Szczecina, Gliwic i Łodzi.

W pierwszym dniu seminarium zostały wygłoszone następujące referaty: *Przyszłość rozwoju miasta, Foklady geodezyjne w dostosowaniu do potrzeb budowy miast i osiedli, Urządzenia komunalne miasta, Zagadnienia komunikacyjne współczesnego miasta, Ekonomiczne problemy współczesnego miasta, Badania nad organizacją życia społecznego w mieście, Społeczno-przestrzenna struktura miasta a planowanie urbanistyczne i komunalne*. Autorami wygłoszonych referatów byli (w kolejności podanych tematów): mgr inż. Zofia Pilipeczak z Politechniki Szczecińskiej, mgr inż. Czesław Lewinowski, Stefan Mercik i mgr inż. Roman Pudlik z Politechniki Śląskiej, mgr Tadeusz Lewandowski z Uniwersytetu Łódzkiego, mgr Jerzy Sulimski z Uniwersytetu Jagiellońskiego i dr Wacław Piotrowski z Uniwersytetu Łódzkiego, który przewodniczył obradom seminarium. Poza referatami uczestnicy wysłuchali prelekcji mgra inż. Budlewskiego z Miejskiej Pracowni Urbanistycznej w Łodzi na temat planów zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi.

W wyniku dyskusji uczestnicy sformułowali wnioski dotyczące: 1. wykorzystania praktyk studenckich dla praktycznych potrzeb badawczych związanych z planowaniem miast i osiedli, 2. wiązania tematów prac magisterskich z teoretycznymi i praktycznymi zagadnieniami rozwoju miast polskich, 3. informowania zainteresowanych instytucji o tematach prowadzonych i planowanych prac magisterskich, związanych z problematyką miasta współczesnego, 4. zorganizowania współpracy odpowiednich katedr wyższych uczelni z instytucjami, których działalność dotyczy rozwoju miast.

Krystyna Szymańska

DYSKUSJA NA TEMAT BADAŃ ANKIETOWYCH

Na koncie pierwszego półrocza 1962 r. warto zanotować pewne ożywienie dyskusyjne w zakresie teoretyczno-metodologicznych zagadnień nauk społecznych i humanistyki, przede wszystkim rozważania na temat wolności nauki i odpowiedzialności uczonego drukowane na łamach „Przeglądu Kulturalnego”*. W zapoczątkowanej przez prof. Kotarbińskiego dyskusji zabrali głos profesorowie: Infeld, Ingarden (senior), Krzyżanowski, Schöff, Szczepański, Żółkiewski i Ehrlich (w „Życiu Warszawy”). Metodologicznej problematyce warunków owocnej dyskusji naukowej poświęcona była w całości wypowiedź autora *Sfory o istnieniu świata*. Czytamy w niej między innymi: „Gdzie brak [...] gotowości do odstąpienia od własnych twierdzeń i do przyjęcia stanowiska naszego oponenta — to dyskusja jest od pierwszej chwili skrepowana i przeprowadzana raczej dla pozorów czy dla zaspokojenia własnej ambicji, a nie w tendencji dojścia wspólnie z przeciwnikiem teoretycznym do prawdy. Rozstrzygające znaczenie ma tu zwłaszcza gotowość do zawieszenia żywionej przez nas dotychczas oceny cudzego stanowiska czy postawy. Bez zawieszenia tej oceny nie jesteśmy skłonni wysłuchać rzetelnie cudzej argumentacji, ani zrozumieć, dlaczego ktoś inny uznaje pewne twierdzenie, które my uważamy za fałszywe, a występuje przeciw temu, które my reprezentujemy. Trafne i wierne zrozumienie cudzej myśli, zanim się dojdzie

* Sprawozdanie F. Jakubczaka napisane zostało przed ukazaniem się artykułu A. Schaffa zamykającego dyskusję. Artykuł ten pt. *Jeszcze raz o ankietomanii* ukazał się w „Polityce” 7 lipca i 14 lipca 1962 r. (przyp. red.).